

Iktatószám	Budapestre vonatkozó ujságcikkek		Osztályozás
	Szerző		Hely
	Cím <i>Lánchid elzárása előtt.</i>		Idő
	Forrás: <i>Budai hírlap</i>		Személy
	<i>Bp.</i> (Hely)	<i>1913 VIII/10</i> (Idő)	(Köt. v. füz.)

G24.2

"1913"

A Lánchid elzárása előtt.

Még csak néhány hónap s azután jó más-
 élévig egyebet sem fogunk hallani, mint hogy
 boldog-boldogtalan, akit sorsa Budára szólít,
 zidni fogja a főváros közlekedési eszközeit.
 Jóha olyan kiterjedt és messze irányba szét-
 gazó közúti közlekedésünk nem volt, mint éppen
 most, mikor folyton újabb és újabb relációkkal
 gyekeznek a budai érdekeket kielégíteni és
 mégis igen gyakran sajnosan kell tapasztalunk,
 hogy közlekedési politikánk csődöt mond és
 éha Budapest hírnevének szégyenévé válik.
 Pedig ma még valóságos aranyidőket élünk, ma
 még szabad a közlekedés a karcsu Lánchidon
 t, de vajjon mi lesz februártól kezdve, ami-
 or megkezdődik a hid elkerülhetetlenné vált
 restaurálása s a budaiak eme főközlekedési
 eszközt hosszú időre kivonják a forgalomból.

A „Budai Hírlap“ már sok ízben szóvá
 tette a Lánchid elzárásának ügyét. Merlegre
 ettünk minden érvet, a fontos kérdést minden
 oldalról megvilágítottuk s nem késtünk rámu-
 atni arra, mily nagy mértékben érinti az el-
 zárás a budai polgárság érdekeit. Mert annyi
 ény, hogy ha a Lánchidat februárban elzárják,
 gy, esetleg másfél évig megszűnik a közfor-
 alomnak s hogy a sürgős renoválást tovább
 alasztani lehetetlen, azt maguk a hidépítő
 szakértők tudják legjobban, akiknek sürgős elő-
 rjesztésére a pénzügyi kormány elhatározta,

hogy a Lánchid javítási munkálatait tovább
 nem halasztja, mert a javítások végrehajtása
 a közbiztonság kívánja.

A szakemberekkel harcba szállni tehát
 lehetetlenség. Ha tetszik, ha nem, ha még
 olyan kellemetlen is, bele kell törődnünk ebb-
 a ténybe, de nem nézhetünk összefont karok
 kal az elzárás bekövetkezése elé. Hat hóna-
 oly rövid idő, hogy sok fontolgatni valóra ner-
 jut már idő, februárban a budaiak főközleke-
 dési eszközét kivonják a forgalomból; ma pe-
 dig fájdalommal kell megállapítanunk, hogy a
 elzárás idejére történendő pótlásokra vonatkoz-
 intézkedések még mindig nem történtek meg.
 A kormány részéről elment a főváros vezető
 ségéhez az értesítés: a Lánchidat elzárjuk, tes-
 sék gondoskodni, hogy erre az időre az Er-
 zsebet hidon a közúti vasúti forgalom meg-
 nyitassék.

Lássuk most már mi történt? Kollár La-
 jos polgártársunk, a második kerület éles látás-
 körrel bíró fővárosi bizottsági tagja, egy széles
 alapokra fektetett, kellően megindokolt és vall-
 juk meg őszintén, igen egészséges javaslatot
 nyújtott be a kellő intézkedések megtétele iránt.
 Mit csináltak ezenközben az első kerület jelen-
 legi vezető bizottsági tagjai? A legutóbbi ta-
 vaszi közgyűlésen, amikor a Lánchid elzárásá-
 nak ügye szóba került, hárman is felszólaltak.
 Beszéltek, halmozták a frázisokat és mi volt a
 beszédek veleje: kritizálták a felelős szakértők

által sürgősen javasolt hidelzárást.

Igen, ezt tették, holott jól tudják, hogy
 másként ez nem lehet. Elvégre a restaurálás
 sal addig nem lehet várni, amíg s ettől Isten
 óvjon, méreteiben kiszámíthatatlan katasztrófa
 nem fogja észretéríteni a hatóságokat. Pedig
 tudott tény, hogy a Lánchid elzárása senkit
 sem érint közelebről, mint éppen az első ke-
 rület lakosait, akiknek legelsőbbrendű érdekük,
 hogy az elzárás idejére megfelelő közlekedési
 pótlásokat nyerjenek. Mik ezek a pótlások?
 Jövő évi február haváig *meg kell nyitni az*
Erzsébet-hidat a közúti forgalomnak és az
autóbusz közlekedést Pest és Buda közt meg
kell teremteni. Ezt meg éppen a Krisztina-
 városiak érdeke kívánja s nem is hihetjük,
 hogy van olyan budai polgár, aki ennek sür-
 gősségét ne ismerné be.

De az említett közgyűlés óta hetek, sőt
 hónapok multak el és sem szavát nem halljuk
 az illetékes köröknek, sem pedig a kellő in-
 tézkedések foganatosításáról nincs tudomásunk.
 Ellenben halljuk és olvassuk, hogy az első ke-
 rületi városatyák itt meg ott rendeztek párt-
 vacsorát, disztrakomát, ennek meg annak a név-
 napját ünnepelték, felavattak ismét egy teke-
 pályát, rendeztek cécot halomszámra, ahelyett
 hogy összeálltak volna s azzal az erélylyel,
 melyet csak egy egyöntetűen szervezett csoport
 fejthet ki, keresztülvitték volna mindazt, amit
 Buda érdeke speciálisan a Lánchid elzárásának

idejére követel. Hallottuk-e ezen urak szavát a fővárosnál, követelték-e, hogy legyen villamos az Erzsébet-hidon át és autóbusz Pest és Buda közt? Nem, erről mitsem tudunk.

Ám tudjuk, mit mondtak ezek a jó urak a községi választások előtt. Akkor ropogtak a jelszavak, a frázisok, akkor repülőgépen hozták a sült libákat és Budának mindent Pestnek semmit jelszóval mentek bele a küzdelembe. Most pedig, amikor itt az ideje, hogy beváltsák ígéretüket, mi több, kötelességüknek tegyenek eleget, ezekről az urakról nem hallunk semmit. Még csak hat hónap és tótágast áll az ember esze, ha mondjuk, a Váci-utcából az Uri-utcába akar feljutni. Hat hónap múlva a Lánchíd korlátok közé kerül, szétszedik, újra burkolják, kicserélik láncait, átfestik, szóval új hidat faragnak belőle, de addig is, első kerületi városatyák ne nézzük tétlenül az Erzsébet-hidon elfekvő, rozsdamart villamos sineket. Cselekedjünk! Ne vig poharozás, eszem-iszom közepette, hanem a fórumon, a nyilvánosság ellenőrzése alatt, mert hogy kötelesség is van e világon s nem csak kortesfogás, azt önök is tudják. A budai polgárság pedig joggal várja önöktől, hogy kötelességüket férfiasan és hiven teljesítsék.